

Land zonder fiets

en andere rijke teksten

VOOR OKAN

© 2023 - Wablieft

Frederik de Merodestraat 27

2800 Mechelen

www.wablieft.be

boeken@wablieft.be

Vormgeving: Merel Van Meurs

Druk: Wilco bv.

Illustratie op de cover: Ana Ventura

Dit boek is ook beschikbaar als luisterboek.

Dit boek kwam tot stand in samenwerking met het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief.

Rijke teksten voor OKAN

Wablieft verzamelde voor dit project meer dan 50 nieuwe rijke teksten, in eenvoudig Nederlands, voor jongeren in OKAN-klassen. Dat deden we met steun van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief. Nog meer rijke teksten vind je op de website rijketeksten.org van de Taalunie.

Dit boek is een deel in een reeks van vijf boeken. Enkele teksten van dit project vind je enkel online. Bij alle verhalen en teksten van dit project hoort lesmateriaal. De teksten en het lesmateriaal kan je gratis downloaden. Alle info vind je op wablieft.be/OKAN

Wablieft dankt het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid voor de kans om dit project te mogen realiseren. En natuurlijk ook iedereen die meewerkte: alle auteurs, illustratoren, iedereen die lesmateriaal maakte en de leden van de stuurgroep.

Ode aan Yuko

Dominique Van Malder

Help! Ik voel liefde.
Heel veel liefde!
Pure liefde.

Ik nam haar in mijn armen.
En ik wist het meteen.
Ze voelt als thuis.
Als een warm dekentje.
Als een knisperend vuurtje.
Als een pakje troost.
Als een knuffelbeer.
Ze voelt als heel veel tegelijk.
Als het lekkerste eten.
Als het mooiste lied.
Als een kop warme chocolademelk.
Ze doet me zoveel voelen.
Ik kijk naar haar.
Ik zie haar heldere ogen.
Haar schattige oren.
Haar prachtige snoetje.

Help! Ik ben verliefd.
Op een meisje met vier poten.

Haar naam is Yuko.
Ze heeft een zachte vacht.
Een pracht van een vacht.
Oh?! Had ik dat nog niet gezegd?
Yuko is een hond.
En niet zomaar een hond.
Ze is de beste hond op aarde.
Ze doet me lachen.
Ook als ik moet huilen.
Want soms huil ik.
Omdat ik mijn familie mis, bijvoorbeeld.
Maar dan kijk ik naar Yuko.
En dan word ik weer blij.

Yuko doet wat met me.
Ze doet me wandelen.
Ze doet me andere baasjes ontmoeten.
Haar leiband is een weg naar contact.
Want dat mis ik soms, hier in de grote stad.
Ik voel me hier vaak eenzaam.
Maar dan is er Yuko.
Samen met Yuko ben ik tweezaam.

Yuko is zoals een beste vriendin.
Als een mama zo lief.
Als een zus zo leuk.
Als een tante zo grappig.
Als een oma zo schattig.
Als een nicht zo cool.
Ze neemt me mee naar leuke plaatsen.
Plaatsen die ik nog niet kende.
In deze veel te grote stad.
In deze soms veel te luide stad.

Ik wandel met Yuko.
Als het regent.
Als de zon schijnt.
Als het sneeuwt.
Als het hagelt.
Als het koud of warm is.
Ik wandel.
Als de wind blaast of huult.
Als de blaadjes van de bomen mijn gezicht
kriebelen.
Ik wandel door weer en wind.
En als het dan echt hondenweer is?
Te nat en te koud om te wandelen?
Dan zit ik aan de kachel.
Met Yuko naast mij.

En dan krijg ik het warm als ik naar haar kijk.
Als ik haar knuffel. Of kus.

Met Yuko ben ik nooit alleen.
Ik kan haar alles vertellen.
Yuko praat niet terug.
Maar ze begrijpt mij.
Elke keer.
Haar blaf klinkt als muziek.
Als het antwoord van een hond.
Op de kreet van een mens.
Een hond voelt het als je triest bent.
Een hond oordeelt niet.
Een hond is eerlijk.
Een hond is heerlijk.

Een hond als vriend hebben is gezond.
Yuko verbindt mens en dier.
Met haar natte neusje.
Met haar kwispelende staartje.
Ze maakt me gelukkig.
Ook als ik een beetje ongelukkig ben.

Ik wens iedereen een hond toe.
Ik wens iedereen een Yuko toe.
Dan wordt de wereld een beetje mooier.

Yuko, ik hou van jou!
Ik wil je nooit meer kwijt.

Maar nu moet ik stoppen met schrijven.
Want er is er eentje mijn snoet aan het likken.
Die wil gaan wandelen.
Ze heet Yuko.
En ze wil op avontuur.
Het is dan ook haar wandel-uur.

Kom, Yuko, we gaan.
Jij en ik.
Samen.
De wijde wereld in.